

Arrest

**nr. 56 522 van 23 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 november 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door hun advocaat P. MEULEMANS en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 december 2009 hebben de eerste, de tweede en de derde verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2010 heeft de vijfde verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend.

Op 5 oktober 2010 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing genomen waarbij de aanvragen om machtiging tot verblijf van 16 december 2009 en 12 juli 2010, ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.12.2009 werd ingediend en op 12.07.2010 werd geactualiseerd door:

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkenen halen aan dat zij geregulariseerd willen worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkenen beroepen zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. M(...), G(...) en Ga(...) beweren reeds sinds 25.12.2003 in België te verblijven. Dit staven zij met een visa stempel voor Frankrijk van 25.12.2003. Zij leggen echter geen enkel bewijs voor dat zij diezelfde dag nog aankwamen in België. Voorts leggen zij documenten m.b.t. de opening van hun zichtrekening en rekeninguittreksels van Axa Bank van 2004 en 2005 voor. Deze tonen echter niet aan dat betrokkenen ononderbroken in België verbleven. De getuigenverklaringen die betrokkenen voorleggen en waarin gesteld wordt dat zij betrokkenen kennen sedert 2004, hebben een gesolliciteerd karakter en kunnen bijgevolg niet weerhouden worden als een bewijs voor een ononderbroken verblijf sedert 2003. De attesten van de Nederlandse les van G(...) van het schooljaar 2005-2006 tonen niet aan dat betrokkene reeds les volgde sinds september 2005. Het attest dat betrokkene voorlegt dateert immers van mei 2006, hierop wordt niet vermeld dat betrokkene sedert het begin van het schooljaar de lessen volgde. Betrokkenen verklaarden zelf bij hun asielaanvraag dd. 18.01.2006 dat zij pas diezelfde dag België binnenkwamen. Ook tijdens hun beroep van de Raad van State, dat nog steeds hangende is, blijven zij vasthouden aan hun verklaringen van het asielrelaas die betrekking hebben op de situatie in Armenië in 2003, 2004 en 2005. Tevens dient hier nog aan toegevoegd te worden dat G(...) op 18.08.2004 gerepatriëerd werd naar Moskou. Een ononderbroken verblijf sinds 2003 tot op heden is gelet op de tegenstrijdige verklaringen van betrokkenen zelf bijgevolg dus niet aannemelijk. Aangezien betrokkenen pas sinds 2006 in België verblijven is dit een te kort verblijf is om aanspraak te kunnen maken op criterium 2.8A van de vernietigde instructies van 19.07.2007.

Qua verblijfsduur zouden betrokkenen eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doen betrokkenen niet. Betrokkenen vragen echter rekening te houden met het feit dat deze regularisatiecampagne precies gekomen is op het moment dat de economische crisis het hardst toesloeg, veel bedrijven ontslagen zouden hebben aangekondigd en doorgevoerd, alsook dat potentiële werkgevers niet direct bereid zouden zijn een kandidaat met een onzeker verblijfsstatuut een contract te bezorgen en het ook uit te voeren.

Er zijn echter verschillende vreemdelingen die zich in het kader van een aanvraag art.9bis beriepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 en een behoorlijk ingevuld arbeidscontract konden voorleggen. Ook zij werden geconfronteerd met dezelfde problemen als betrokkenen, namelijk de economische crisis en een onzeker verblijfsstatuut. Deze elementen kunnen bijgevolg evenmin weerhouden worden, terwijl dit niet zo is voor andere vreemdelingen.

Betrokkenen beroepen zich tevens op een prangende humanitaire situatie waarin zij verwijzen naar de medische elementen die op hen van toepassing zijn. Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten (zijnde de ernstige psychose, hallucinaties en angst van M(...) Ga(...)) die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij de behandeling van hun 9ter-aanvraag dd. 26.02.2008 af te wachten.

Met betrekking tot hun integratie halen betrokkenen aan dat zij zich waardig gedragen, zich dienstvaardig opstellen en zeer correct en eerlijk zijn. Betrokkenen stellen cursussen Nederlands gevolgd te hebben en leggen attesten voor van 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009 en 2009-2010.

Verzoekers zouden een beroepsverleden hebben in België en zouden bereid zijn om te werken. Tevens zouden zij over kwalificaties beschikken die hen in staat stellen te werken in een knelpuntberoep. M(...) zou tevens op vrijwillige basis als tolk werken in het OCMW van Edegem en het hospitaal en zou huishoudelijke arbeid bij vrienden en kennissen hebben verricht. Betrokkenen leggen hier evenwel geen bewijzen van voor.

Deze elementen kunnen niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementenaangaande de integratie van betrokkenen, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk (Art. 8 EVRM, Art.7 en 9 IVRK en de aangehaalde arresten van de Raad van State die hierop betrekking hebben) dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat deze artikels hier niet van toepassing zijn aangezien de ganse familie niet in aanmerking komt voor een regularisatie, zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Art. 7 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK) stelt: "Het kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft vanaf de geboorte het recht op een naam, het recht een nationaliteit te verwerven en, voor zover mogelijk, het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd ". Art.9 van het IVRK stelt dat het kind niet mag gescheiden worden van zijn ouders. Zoals hierboven reeds aangetoond is er geen sprake van een verbreking van de familieband daar de hele gezinscel niet in aanmerking komt vooreen regularisatie.

Betrokkenen halen tevens aan dat de broer van M(...) en zijn familie legaal verblijf hebben in België en dat een verwijdering van betrokkene in strijd zou zijn met art. 8 van het EVRM. We kunnen stellen dat betrokkene niet afdoende aantoonde dat een verwijdering in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. Betrokkenes banden met haar legale broer kunnen geenszins vergeleken worden met de banden die zij heeft met haar zonen, schoondochter en kleinkind. De broer van betrokkene bevindt zich immers reeds sinds 2004 in België terwijl zij pas in 2006 in België toekwam. Bijgevolg kunnen wij stellen dat betrokkene perfect instaat was om twee jaar zonder haar broer door te brengen en er dus geen sprake kan zijn van een ernstig nadeel ten opzichte van betrokkene. Tevens kunnen wij hier nog aan toevoegen dat betrokkenen geen bevel om het grondgebied te verlaten krijgen en dat er dus geen sprake is van een schending van het gezins- of privéleven.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. De asielaanvraag van M(...), G(...) en Ga(...) werd afgesloten op 27.07.2006 met een beslissing 'Niet ontvankelijk (weigering van verblijf) door het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkenen tekenden beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State op 29.08.2006, dit beroep is nog steeds hangende. De asielaanvraag van L(...) ging van start op 27.08.2009 en werd afgesloten met een beslissing 'Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24.03.2010. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijven sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk iets meer dan zes maanden voor M(...), G(...) en Ga(...) en iets minder dan zeven maanden voor L(...) – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden."

2. Over de rechtspleging

In fine van hun verzoekschrift vragen de verzoekende partijen om de kosten ten laste te leggen van de staat.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van de verzoekende partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de Staat.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het beroep ingesteld door de vijfde verzoekende partij niet ontvankelijk is. Als minderjarige beschikt zij niet over de vereiste bekwaamheid om zonder vertegenwoordiging een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit het verzoekschrift blijkt niet dat de ouders van de vijfde verzoekende partij optreden in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind.

4. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna verkort de Conventie van Genève) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM).

Ter adstruering van hun middel zetten de verzoekende partijen uiteen wat volgt:

"Aangezien de beslissing manifest onredelijk is

(1) Verzoekers verblijven onvoldoende lang in België

Aangezien eerste verzoekster volgens de door haar voorgebrachte onbetwistbaar verblijft in België sedert haar aankomst in 2003

Dat zulks voldoende bleek uit volgend in het verzoekschrift 9bis geciteerde documenten en het onredelijk is dat DVZ deze niet heeft nagekeken.

- visum Frankrijk onder het nummer F50369921

- aangaan van een contract met AXA voor het openen van een zichtrekening op 2/06/2004

- originele overschrijvingen via AXA-bank sedert die 2/06/2004 t.e.m. 31/10/2005

- asielpcedure vanaf 18/01/2006 t.e.m. de bevestigende weigeringsbeslissing van 25/07/2006

- de nog lopende asielpcedure bij de Raad van State

- de cursussen Nederlands van mevrouw B(...) in 2007, 2008 en 2009

- de cursussen Nederlands van M(...) G(...) in het schooljaar 2005 t.e.m. heden

- de behandeling van zoon M(...) Ga(...) sedert september 2006 door dr. L(...) en vervolgens door dr. D(...) in 2007 en op dit ogenblik dr. Q(...)

- de verklaring van L. De B.: "...Mevrouw M(...) B(...), die ik ken vanaf 2004..."

Aangezien verzoekster louter ten overvloede toevoegt haar volledig internationaal paspoort waaruit enkel haar aankomst in België blijkt zoals steeds is voorgehouden;

Aangezien tevens wel degelijk werd aangetoond dat de heer G(...) M(...) lessen Nederlands heeft gevolgd sedert 2005 (2^e semester);

Dat bij DVZ mogelijks de verwarring is ontstaan door de asielaanvraag in januari 2006;

Dat deze aanvraag er kwam nadat eerste verzoekster kennis kreeg van ernstige moeilijkheden in het land van herkomst;

Dat de materiële motiveringsplicht wordt geschonden

"Haar uitspraak is niet naar behoren gemotiveerd wanneer het onderzoek onvolledig is gebleven en wanneer niet wordt geantwoord op de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten en overlegde stavingstukken"

Zie R.v.st. nr. 73 179, 22 april 1998, T. vreemd. 1998,49;

Dat uit het verzoekschrift en de bijlagen duidelijk blijkt dat eerste verzoekster zich op het gegeven heeft beroept dat zij hoofd van het gezin is en met haar andere gezinsleden wenst geregulariseerd te worden alsook met haar in België verblijvende broer, wat DVZ niet betwist;

Dat anders oordelen onbetwistbaar een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM nu DVZ nalaat in haar beslissing een belangenafweging te maken maar enkel verwijst naar het gegeven dat de zoons slechts sedert 2005 in België verblijven maw vier jaar op het ogenblik van de aanvraag;

Aangezien conform artikel 8 van het EVRM een ieder recht heeft op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Dat het EVRM inderdaad rechtstreekse werking heeft.

Zie la convention Européen des droits de l'homme, Brussel, Bruylant 1990, 82-83

« Dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.»

Aangezien bij gebreke aan een afdoende motivering (o.a. een belangenafweging) dient de ongegrondverklaring van de aanvraag door DVZ bijgevolg te worden vernietigd;

Aangezien bovendien, mocht U voorzitter er anders over oordelen, volstaat het niet dat artikel 8 EVRM werd nageleefd, maar dient dit ook uitvoerig te blijken uit de motivering van de bestreden beslissing, quod non;

Zie R.v.St. nr. 170.969, 9 mei 2007

Dat meer nog in de beslissing van DVZ uitdrukkelijk werd vermeld : "wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat deze artikels hier niet van toepassing zijn aangezien de ganse familie niet in aanmerking komt voor een regularisatie... Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM"

Dat verzoekster verwijst naar het statuut van haar zoon G(...) die steeds heeft beschikt over een tijdelijke verblijfsvergunning en haar broer.

Aangezien bovendien dient opgemerkt dat de noodzaak om verzoekers af te wijzen niet redelijk is, nu uit vaststaande rechtspraak blijkt dat deze noodzaak vooral dient getoetst te worden aan het belang dat de overheid heeft om vreemdelingen uit te wijzen wanneer zij misdrijven zouden hebben begaan, quod non;

Zie EHRM 22 juni 2004, Ndongoya t. Zweden; EHRM 6 juli 2004, Najafi t. Zweden; RvV nr. 2851, 22 oktober 2007, RvV nr. 2852, 22 oktober 2007).

(2) verzoekers zouden in aanmerking kunnen komen mits voorlegging van een arbeidsovereenkomst

Aangezien verzoekers zich hierop niet hebben gesteund juist omdat zowel eerste verzoekster (kanker) als haar zoon Ga(...) (psychose) ernstig ziek zijn en de andere zoon op dit ogenblik voor hen instaat op vlak van verzorging;

(3) Eerste verzoekster en haar zoon Ga(...) hebben een aanvraag regularisatie 9 ter lopen

Aangezien in de bestreden beslissing duidelijk werd genoteerd : "Het staat betrokkene echter vrij de behandeling van hun 9ter aanvraag dd 26 februari 2008 af te wachten ".

Dat het maw dan ook logisch is dat zij niet worden uitgewezen en dit in afwachting van de behandeling van hun aanvraag;

Dat het citeren van de aanvraag 9 ter, dewelke lopende is, enkel een argument uitmaakte voor verzoekers om de aanvraag in België ontvankelijk te laten verklaren nu zowel voor eerste verzoekster als haar zoon Ga(...) een aanvraag loopt.

Dat hiermee de buitengewone omstandigheden waren aangetoond;

Dat in elk geval de ernst van de ziekte van zoon Ga(...) buiten kijf staat en een verwijdering een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt;

Dat immers kan verwezen worden naar de uitvoerige medische attesten en het ontbreken van de belangenafweging inzake het uitwijzigingsbeleid en de ziekte van zoon Ga(...);

Dat zoon G(...) overigens liever zou beschikken over een positieve aanvraag 9bis gezien hij hierdoor kan tewerkgesteld worden dan een aanvraag 9ter gekoppeld aan deze van zijn broer en zijn moeder;

(4) de langdurige asielprocedure

Aangezien verzoekers op 18 januari 2006 asiel hebben aangevraagd en de procedure tot op heden niet is afgesloten daar de Raad van State het dossier pas in behandeling zal nemen op de zitting van 24 november 2010;

Dat Uw Raad dient te oordelen over de langdurigheid asielaanvraag op het ogenblik van de uitspraak;

Dat de procedure onbetwistbaar nog steeds loopt en in het gezin een kleinkind aanwezig is zodat zelfs vanaf 3 jaar sprake kan zijn van een langdurige asielprocedure.

Dat ten onrechte in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de procedure slechts zes en zeven maanden loopt nu door de rechtspraak reeds voldoende werd aangenomen dat de procedure bij de Raad van State dient te worden mee gerekend.

Dat immers in het arrest van de RvS dd 13 februari 2009 werd geoordeeld dat een beslissing pas definitief is als deze niet meer vatbaar is voor beroep, dwz dat op het ogenblik dat nog een annulatie- of schorsingsberoep bij de Raad van State loopt tegen de weigering van het CGVS zulks betekent dat de beslissing van het CGVS;

Dat dit inzake wel degelijk het geval is wat blijkt uit het feit dat verzoekers werden opgeroepen voor de Raad van State voor de zitting van 24 november 2010 (stuk 14).

Zie tevens Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel van 20 mei 2009 (nr. 09/726/C)

Dat er dus inzake wel degelijk sprake is van een onredelijk lange asielprocedure nu verzoekers onbetwistbaar op dit ogenblik meer dan 4 jaar in procedure zijn, criterium dat werd aangenomen als onredelijke langdurige procedure ingevolge de richtlijnen van 19 juli 2010, waarvan de principes op dit ogenblik nog gehanteerd worden."

In haar nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij als volgt:

"Verzoekers stellen als zou de bestreden beslissing manifest onredelijk zijn en als zouden de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden, de materiële motiveringsplicht in bestuurszaken en artikel IA van de vluchtelingenconventie en artikel 8 van het EVRM.

In een eerste onderdeel betwisten verzoekers de vaststelling dat zij geen vijf jaar verblijf in België aantonen en dat zij dienvolgens geen beroep kunnen doen op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing naar behoren motiveert waarom niet kan worden aangenomen dat de drie eerste verzoekers sinds 25 december 2003 in België verblijven. Er wordt gewezen op hun verklaringen ter gelegenheid van de asielaanvragen en de argumenten die aanvoeren ter gelegenheid van beroep bij de Raad van State, waarbij zij feiten aanhalen die hun zouden zijn overkomen in Armenië in de jaren 2003, 2004 en 2005.

Die vaststellingen worden onderbouwd door de gegevens van de administratieve dossiers. Het volstaat te verwijzen naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die werd ingediend bij toepassing van artikel 9 ter door eerste en derde verzoekers en die per brief van 26 februari 2008 werd verzonden naar de dienst vreemdelingenzaken. Daarin wordt uitdrukkelijk gesteld dat zij sedert 18 januari 2006 in België verblijven. In de brief en bijlagen van 13 december 2007 waarbij voor de drie eerste verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, wordt eveneens geschreven dat zij sedert 18 Januari 2006 in België verblijven.

Zoals duidelijk verwoord in de bestreden beslissing hebben de drie eerste verzoekers dat ook verklaard ter gelegenheid van hun asielaanvraag en verwijzen zij, in het kader van het feitenrelaas, naar gebeurtenissen die zich in Armenië zouden hebben voorgedaan in 2003, 2004 en 2005.

Vierde verzoekster diende pas op 27 augustus 2009 een asielaanvraag in. Zij verklaarde Armenië verlaten te hebben op 10 augustus 2009 per vliegtuig. In haar op 12 juli 2010 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, beroept zij zich op haar relatie met de Armeen Ga(...) M(...), derde verzoeker, met wie zij een kind heeft, geboren op 7 juni 2010.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

In een tweede onderdeel stellen verzoekers dat zij zich niet kunnen beroepen op een arbeidsovereenkomst omdat eerste en derde verzoekers ernstig ziek zijn en omdat tweede verzoeker voor hen instaat.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het tweede onderdeel van het middel onontvankelijk is. Enerzijds hebben zij geen belang bij het onderdeel omdat zij zich ertoe beperken te bevestigen inderdaad niet aan de voorwaarde van een arbeidsovereenkomst te voldoen. Anderzijds

bevat het onderdeel geen feitelijke uiteenzetting getoetst aan de overtreden geachte wettelijke bepalingen en is het ook omwille van die reden niet ontvankelijk.

In een derde onderdeel stellen eerste en derde verzoekers dat er verwezen wordt naar hun aanvraag die zij indienen bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet voormeld.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat ook met betrekking tot dit onderdeel moet worden vastgesteld dat verzoekers geen " middel " ontwikkelen en dat zij evenmin belang hebben met het onderdeel nu er geen gevolgtrekking aan wordt gegeven.

Het derde onderdeel is niet ontvankelijk.

In een vierde onderdeel stellen zij een langdurige asielpcedure doorlopen te hebben. Zij werden voor de Raad van State opgeroepen voor de zitting van 24 november 2010.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de proceduretermijn voor de Raad van State pas kan worden overwogen voor zoveel als verzoekers in het gelijk zouden worden gesteld.

De procedure voor de Raad van State heeft geen schorsende werking en er werd terecht verwezen naar de duur van de asielpcedures zoals die werden afgesloten door uitvoerbare beslissingen.

Het vierde onderdeel mist iedere grond."

Verzoekende partijen dupliceren als volgt op de nota met opmerkingen:

"Aangezien de beslissing manifest onredelijk is

(1) Verzoekers verblijven onvoldoende lang in België

Aangezien eerste verzoekster volgens de door haar voorgebrachte documenten onbetwistbaar verblijft in België sedert haar aankomst op 25 december 2003

Dat zulks voldoende bleek uit volgend in het verzoekschrift 9bis geciteerde documenten en het onredelijk is dat DVZ deze niet heeft nagekeken.

- visum Frankrijk onder het nummer F50369921

- aangaan van een contract met AXA voor het openen van een zichtrekening op 2/06/2004

- originele overschrijvingen via AXA-bank sedert die 2/06/2004 t.e.m. 31/10/2005

- asielpcedure vanaf 18/01/2006 t.e.m. de bevestigende weigeringsbeslissing van 25/07/2006

- de nog lopende asielpcedure bij de Raad van State

- de cursussen Nederlands van mevrouw B(...) in 2007, 2008 en 2009

- de cursussen Nederlands van M(...) G(...) in het schooljaar 2005 t.e.m. heden

- de behandeling van zoon M(...) Ga(...) sedert september 2006 door dr. L(...) en vervolgens door dr. D(...) in 2007 en op dit ogenblik dr. Q(...)

- de verklaring van Lieve De Bondt: "...Mevrouw M(...) B(...), die ik ken vanaf 2004..."

- het visum afgeleverd voor Frankrijk waarna eerste en derde verzoekers het rijk binnen kwamen
Aangezien verzoekster louter ten overvloede toevoegt haar volledig internationaal paspoort waaruit enkel haar aankomst in België blijkt zoals steeds is voorgehouden;

Aangezien tevens wel degelijk werd aangetoond dat de heer G(...) M(...) lessen Nederlands heeft gevolgd sedert 2005 (2^e semester)

Dat de heer M(...) weliswaar als enige in de familie een strafregister heeft waarvan het laatste feit dateert van 2008 (ondertussen volledig gebroken met dit verleden) doch hij als volledig fysiek gezond persoon samen met vierde verzoekster wenst in te staan voor zijn zieke moeder (eerste verzoekster) en zieke broer (derde verzoeker) met wie hij samenwoont en zodoende kan verwezen worden naar artikel 8 van het EVRM dat rechtstreekse werking heeft en waarvan in de bestreden beslissing geen afweging van belangen is terug te vinden tussen de door hem gepleegde feiten en het belang van de zorg voor het zieke gezin.

Aangezien voor wat betreft eerste verzoekster inderdaad geen betwisting mogelijk is omtrent haar aanwezigheid in België sedert 2003 gelet op de voorgebrachte stukken waarover geen betwisting mogelijk;

Dat deze stukken door DVZ duidelijk niet werden geanalyseerd en er ook geen betwisting kan bestaan over de oprechtheid van deze stukken;

Dat trouwens uit de nota met opmerkingen van 29 november 2010 deze gegevens blijken, nota die volstrekt correct de feiten weergeeft, in tegenstelling tot de gegevens opgenomen in de bestreden beslissing !

Dat de materiële motiveringsplicht in de bestreden beslissing van 5 oktober 2010 derhalve wordt geschonden

"Haar uitspraak is niet naar behoren gemotiveerd wanneer het onderzoek onvolledig is gebleven en wanneer niet wordt geantwoord op de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten en overlegde stavingstukken"

Zie R.v.st. nr. 73 179, 22 april 1998, T. vreemd. 1998,49;

Dat uit het verzoekschrift en de bijlagen duidelijk blijkt dat eerste verzoekster zich op het gegeven heeft beroept dat zij hoofd van het gezin is en met haar andere gezinsleden (waaronder haar ernstig zieke zoon Ga(...)) - waarover geen betwisting gezien de vaststellingen van de geattacheerde dokter) wenst geregulariseerd te worden.

Dat anders oordelen onbetwistbaar een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM nu DVZ nalaat in haar beslissing een belangenafweging te maken maar enkel verwijst naar het gegeven dat de zoons slechts sedert 2005 in België verblijven maw vier jaar op het ogenblik van de aanvraag, wat dus niet correct is voor wat betreft derde verzoeker.

Aangezien conform artikel 8 van het EVRM een ieder recht heeft op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Dat het EVRM inderdaad rechtstreekse werking heeft.

Zie la convention Européen des droits de l'homme, Brussel, Bruylant 1990, 82-83

Dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Dat uitgezonderd voor tweede verzoeker zulks eventueel mogelijk is doch verzoekers zich juist op de motiveringplicht beroepen gezien GEEN afweging van belangen werd gemaakt.

Dat het immers de bedoeling is van verzoekers dat tweede en vierde verzoekers instaat voor eerste en derde verzoekers gelet op hun medische toestand dewelke door DVZ niet wordt betwist, reden van ontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag 9bis doch volstrekt onredelijk wordt gemotiveerd tot een ongegrondverklaring.

Dat geen enkel bestuur in dezelfde omstandigheden geplaatst tot deze beslissing zou komen.

Aangezien bij gebreke aan een afdoende motivering (o.a. een belangenafweging) de ongegrondverklaring van de aanvraag 9bis door DVZ dient te worden vernietigd;

Aangezien bovendien, mocht U voorzitter er anders over oordelen, volstaat het niet dat artikel 8 EVRM werd nageleefd, maar dient dit ook uitvoerig te blijken uit de motivering van de bestreden beslissing, quod non;

Zie R.v.St. nr. 170.969, 9 mei 2007

Dat meer nog in de beslissing van DVZ uitdrukkelijk werd vermeld : "Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat deze artikels hier niet van toepassing zijn aangezien de ganse familie niet in aanmerking komt voor een regularisatie... Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM"

Dat verzoekster verwijst naar hun statuut gezien niet is betwist dat voor drie leden van het gezin (de drie eerste verzoekers) een immatriculatie attest model A werd afgeleverd doch verzoekers niet van het OCMW wenssen te leven maar tweede en vierde verzoekers wenssen te werken en in te staan voor hun behoeftige zieke gezinsleden (artikel 9 EVRM).

Aangezien bovendien dient opgemerkt dat de noodzaak om verzoekers af te wijzen niet redelijk is, nu uit vaststaande rechtspraak blijkt dat deze noodzaak vooral dient getoetst te worden aan het belang dat de overheid heeft om vreemdelingen uit te wijzen wanneer zij misdrijven zouden hebben begaan, quod non;

Zie EHRM 22 juni 2004, Ndangoya t. Zweden; EHRM 6 juli 2004, Najafi t. Zweden; RvV nr. 2851, 22 oktober 2007, RvV nr. 2852, 22 oktober 2007).

Dat immers van de immers van de vier aanvragers enkel tweede verzoeker over een strafverleden beschikt wat hij inmiddels duidelijk een halt heeft toegeroepen;

(2) verzoekers zouden in aanmerking kunnen komen mits voorlegging van een arbeidsovereenkomst

Aangezien verzoekers zich hierop niet hebben gesteund juist omdat zowel eerste verzoekster (kanker) als derde verzoeker zoon Ga(...) (psychose) ernstig ziek zijn en de andere zoon samen met de schoondochter op dit ogenblik voor hen instaat op vlak van verzorging;

Dat dan ook elk bestuur in dezelfde omstandigheden geplaatst nooit zou hebben besloten tot een ongegrondverklaring gezien het manifest tegenstrijdig is te eisen dat alle leden van het gezin werken terwijl de helft van hen onbetwistbaar ernstig ziek is;

Dat het voor DVZ perfect mogelijk was een verblijfsvergunning op grond van artikel 9bis af te leveren mits tweede en vierde verzoekende partij kunnen beschikken binnen het jaar over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur;

(3) Eerste verzoekster en haar zoon Ga(...) hebben een aanvraag regularisatie 9 ter lopen

Aangezien in de bestreden beslissing duidelijk werd genoteerd : "Het staat betrokkene echter vrij de behandeling van hun 9ter aanvraag dd 26 februari 2008 af te wachten ".

Dat nochtans ook de raadgevende geneesheer van DVZ duidelijk de ernst van de zieke van van zowel eerste verzoekster als derde verzoeker heeft vastgesteld (zie feitenrelaas) zodat de aanvraag in elk

geval gegrond zal worden verklaard gezien anders oordelen in strijd zou zijn met het advies van de eigen wetsgeneesheer;

Zie zoals omschreven in de antwoordnota op blz 5 : "Op 26 november 2010 adviseerde de attachégeneesheer dat de aandoening van derde verzoeker, die hij omschreef als paranoïde psychische stoornis, van die aard is dat de terugkeer naar het herkomstland niet aangewezen is voor onbepaalde termijn".

Dat inderdaad niet kan betwist worden dat derde verzoeker voor zeer lange tijd met verschillende tussenpozen in een psychiatrische instelling heeft verbleven;

Dat het verzoekers niet ten kwade kan genomen worden dat zij middels een aanvraag 9bis de gezonde gezinsleden graag zouden laten werken teneinde afhankelijkheid van het OCMW te vermijden.

Dat het maw dan ook logisch is dat zij niet worden uitgewezen en dit in afwachting van de behandeling van hun aanvraag;

Dat hiermee de buitengewone omstandigheden waren aangetoond;

Dat in elk geval de ernst van de ziekte van zoon Ga(...) buiten kijf staat en een verwijdering een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt en in strijd zou zijn met het advies van de attachégeneesheer;

Dat immers kan verwezen worden naar de uitvoerige medische attesten en het ontbreken van de belangenafweging inzake het uitwijzigingsbeleid en de ziekte van zoon Ga(...);

(4) de langdurige asielpcedure

Aangezien verzoekers op 18 januari 2006 asiel hebben aangevraagd en de procedure tot op heden niet is afgesloten daar de Raad van State het dossier pas in behandeling heeft genomen op de zitting van 24 november 2010;

Dat Uw Raad dient te oordelen over de langdurigheid asielaanvraag op het ogenblik van de uitspraak;

Dat de procedure onbetwistbaar nog steeds loopt en in het gezin een kleinkind aanwezig is zodat zelfs vanaf 3 jaar sprake kan zijn van een langdurige asielpcedure, berekening die in hoofde van eerste verzoekster dient te geschieden daar onder gezin ook de kleinkinderen resorteren;

Dat het buiten kijf staat dat zij allen op hetzelfde adres samenwonen wat juist toelaat de zieke gezinsleden op te vangen;

Dat reeds meermaals in is beslist dat de periode voor behandeling van de zaak voor de Raad van State dient in acht genomen te worden, temeer daar op dit ogenblik nog geen uitspraak is tussengekomen zodat DVZ ten onrechte stelt dat de procedure slechts zes (in hoofde van de eerste drie verzoekers) en zeven maanden (in hoofde van vierde verzoekster) loopt;

Dat immers in het arrest van de RvS dd 13 februari 2009 werd geoordeeld dat een beslissing pas definitief is als deze niet meer vatbaar is voor beroep, dwz dat op het ogenblik dat nog een annulatie- of schorsingsberoep bij de Raad van State loopt tegen de weigering van het CGVS zulks betekent dat de beslissing van het CGVS;

Dat dit inzake wel degelijk het geval is wat blijkt uit het feit dat verzoekers werden opgeroepen voor de Raad van State voor de zitting van 24 november 2010 (stuk 14).

Dat er dus inzake wel degelijk sprake is van een onredelijk lange asielpcedure nu verzoekers onbetwistbaar op dit ogenblik meer dan 4 jaar in procedure zijn, criterium dat werd aangenomen als onredelijke langdurige procedure ingevolge de richtlijnen van 19 juli 2010, waarvan de principes op dit ogenblik nog gehanteerd worden doch waarbij het richtlijn zelfs inderdaad werd vernietigd;

Dat ongelijke behandeling tov van andere dossiers een schending van artikel 10 en 11 van de Grondwet uitmaken;

(6) Verzoekers kunnen, gelet op het hierboven vermelde, wel degelijk vijf jaar verblijf aantonen;

Aangezien DVZ opnieuw naar de richtlijnen van 19 juli 2009 verwijst nu zij ten onrechte stelt dat verzoekers geen vijf jaar in België verblijven maar anderzijds niet betwisten dat zowel eerste als derde verzoeker middels hun visum voor Frankrijk in België sedert 25 december 2003 in het Rijk verblijven;

Dat nogmaals verzoekers zich steunen op het verblijf van de pater familias, nl eerste verzoekster, die hier meer dan vijf jaar verblijft op het ogenblik van de aanvraag die thans werd verworpen;

Dat gezien verzoekers allen samenwonen artikel 8 EVRM inderdaad ook voor vierde verzoekster van toepassing is;

Dat de aankomst dateert van 25 december 2003 en de aanvraag werd ingediend op 17 december 2009

...

Dat het CGVS zelfs heeft besloten tot een bedrieglijker asielaanvraag zodat ofwel is de aanvraag bedrieglijk en zijn eerste en derde verzoekers inderdaad van 25 december 2003 (middels hun visum van Frankrijk) in België ofwel was de aanvraag niet bedrieglijk;

Dat DVZ zich dus niet kan beroep op de bedriegelijke gegevens om aanvraag regularisatie af te wijzen gezien het beginstel *fraus omnia corumpit*;"

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen

van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekende partijen hebben op 14 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend waarbij zij vragen om toepassing te maken van de instructie van 19 juli 2009. Zij beroepen zich in het bijzonder op het criterium 2.8A van deze instructie, met name duurzame lokale verankering – ononderbroken verblijf van 5 jaar.

Ter terechtzitting voert de advocaat van verzoekende partijen voor het eerst aan dat de verwerende partij zich niet mocht baseren op de voormelde instructie omdat deze door de Raad van State werd vernietigd. Daargelaten de vraag of de advocaat van verzoekende partijen dit op een ontvankelijke wijze voor het eerst ter terechtzitting kan aanvoeren, wordt opgemerkt dat de instructie van 19 juli 2009 vernietigd werd omdat ze geen ruimte meer toeliet voor appreciatie doordat meteen aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet is voldaan, wanneer aan de in de instructie opgenomen criteria werd voldaan en dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. *In casu* is de bestreden beslissing echter geen beslissing houdende de ontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag, maar wel een beslissing aangaande de gegrondheid van de regularisatieaanvraag. De vraag of voldaan is aan de voorwaarden van de buitengewone omstandigheden en welke buitengewone omstandigheden dan wel werden aanvaard, is hier niet aan de orde.

Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt de verwerende partij inderdaad gebruik van de criteria van de instructie en dit binnen haar zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat de verwerende partij willekeur mag hanteren. Door binnen het kader van haar discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan de verwerende partij geen willekeur worden verweten. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak. Hierdoor miskent de verwerende partij de kracht van gewijsde van het arrest van de Raad van State niet. De verwerende partij kan aldus rekening houden met de criteria van de vernietigde instructie binnen haar discretionaire bevoegdheid aangaande de gegrondheid van de aanvraag.

Het criterium 2.8A van de voormelde instructie luidt als volgt:

"a) U voldoet aan de volgende voorwaarden (deze 3 voorwaarden zijn cumulatief):

1) U verblijft minstens 5 jaar ononderbroken in België voorafgaand aan de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf (5 jaar gerekend vanaf 15 december 2009).

2) U hebt vóór 18 maart 2008:

- een wettig verblijf in België gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk verleend verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum);

- een geloofwaardige poging ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

3) U kunt een lokale verankering in België aantonen."

Eerste verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing foutief gemotiveerd is daar waar betwist wordt dat zij al sinds 2003 in België verblijft. Zij verwijst hiervoor naar de stukken die ze bij haar aanvraag heeft neergelegd. Wat betreft de visumstempel in haar paspoort stelt de Raad vast dat dit een inreisstempel is voor Frankrijk. Eerste verzoekende partij legt geen andere stukken voor waaruit zou kunnen afgeleid worden dat zij in 2003 doorgereisd is naar België. In tegenstelling tot wat de eerste verzoekende partij voorhoudt, blijkt evenmin uit haar volledig internationaal paspoort dat zij in België is toegekomen zoals zij heeft gesteld. Hoe dan ook dit stuk heeft eerste verzoekende partij slechts voor het eerst in zijn volledigheid toegevoegd aan haar verzoekschrift, zodat de verwerende partij hiervan geen kennis had bij de beoordeling waardoor het haar ook niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. Aldus kan de verwerende partij gevolgd worden waar zij motiveert dat er geen enkel bewijs voorligt dat zij diezelfde dag nog aankwam in België.

Verder legt eerste verzoekende partij ook bezoekdocumenten van de AXA-bank voor waaruit blijkt dat zij in persoon op 2 juni 2004, 12 juli 2004, 23 augustus 2004, 30 september 2004, 8 oktober 2004, 27 december 2004, 3 januari 2005, 5 februari 2005, 8 april 2005, 9 mei 2005, 29 juli 2005 en 31 oktober 2005, bij de agent van deze bank is geweest hetzij om overschrijvingen te verrichten, hetzij om coupures te innen. Op diezelfde bezoekdocumenten wordt ook het adres van eerste verzoekende partij vermeld. Uit deze documenten zou kunnen afgeleid worden dat eerste verzoekende partij sedert juni 2004 in België verblijft, doch eerste verzoekende partij dient ook aan te tonen dat haar verblijf ononderbroken was. De verwerende partij motiveert dat deze stukken niet aantonen dat de eerste verzoekende partij ononderbroken in België heeft verbleven. De Raad kan deze motivering bijtreden aangezien er geen bewijzen voorliggen van november 2004, maart 2005, juni 2005, augustus en september 2005, noch van na 31 oktober 2005. Eerste verzoekende partij geeft hiervoor geen enkele verklaring. De bewijzen van overschrijvingen die de verzoekende partijen aan hun verzoekschrift toevoegen, waren niet gekend aan de verwerende partij op het ogenblik van de beoordeling en kunnen bijgevolg ook geen afbreuk doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar ze stellen dat de verwerende partij de neergelegde stukken niet heeft nagekeken. Uit de omstandig gemotiveerde beslissing blijkt dat de verwerende partij de stukken welke door de verzoekende partijen werden neergelegd, omschrijft en bespreekt, zodat het duidelijk is dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de neergelegde stukken.

Verzoekende partijen menen dat zij wel degelijk hebben aangetoond dat de tweede verzoekende partij lessen Nederlands heeft gevolgd sedert 2005. Op een niet kennelijk onredelijke wijze motiveert de verwerende partij dat het neergelegde attest niet aantoont dat tweede verzoekende partij lessen volgde sedert september 2005. Het attest dateert van mei 2006 en preciseert dat de tweede verzoekende partij lessen heeft gevolgd vanaf het tweede semester, hetgeen er op duidt dat tweede verzoekende partij het eerste semester nog geen lessen volgde (dus niet in september 2005). Verzoekende partijen maken geenszins aannemelijk dat er verwarring is ontstaan met hun asielaanvraag van januari 2006.

Met hun betoog maken de verzoekende partijen geen schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Wat de schending van artikel 8 van het EVRM betreft, stelt de eerste verzoekende partij dat zij het gezinshoofd is en dat zij samen met de andere gezinsleden wenst geregulariseerd te worden, alsook met haar in België verblijvende broer. Verzoekende partijen menen dat de verwerende partij nalaat een belangenafweging te maken.

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Wat betreft de gezinsleden stelt de verwerende partij op een niet kennelijk onredelijke wijze dat de bestreden beslissing betrekking heeft op het hele gezin zodat een schending van artikel 8 van het EVRM niet dienstig kan worden ingeroepen. Inderdaad, de bestreden beslissing brengt geen enkele inmenging teweeg in het gezinsleven van de verzoekende partijen aangezien geen van allen geregulariseerd wordt. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt op dit punt niet aannemelijk gemaakt. In tegenstelling tot wat de eerste verzoekende partij voorhoudt, is de belangenafweging wel terug te vinden in de bestreden beslissing. Waar in de repliekmemoorie wordt gesteld dat er geen belangenafweging terug te vinden is tussen de strafrechtelijke feiten gepleegd door derde verzoekende partij en het belang om te kunnen zorgen voor het zieke gezin, kan verwezen worden naar hetgeen hiervoor reeds werd vastgesteld, met name dat de bestreden beslissing het volledige gezin betreft. Dit is voldoende belangenafweging.

Waar de verzoekende partijen stellen dat de tweede verzoekende partij over een tijdelijke verblijfsvergunning beschikt en in hun repliekmemoorie vervolgens stellen dat de eerste drie verzoekende

partijen over een immatriculatieattest beschikken, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing hoe dan ook geen verwijderingsmaatregel is, doch slechts uitspraak doet over de regularisatie van verzoekende partijen. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij ingevolge deze beslissing hun gezinsleven niet verder zullen kunnen uitoefenen.

Waar eerste verzoekende partij de schending van artikel 8 van het EVRM inroept omdat zij van haar in België verblijvende broer en zijn familie zal gescheiden worden, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens meermaals oordeelde dat het gezinsleven zich beperkt tot het kerngezin waaronder de echtgenoten, de minderjarige kinderen (of financieel afhankelijke meerderjarige kinderen) en de ouders worden verstaan (Slivenko v. Latvia, nr. 48321/99, 9 oktober 2003). Verzoekster brengt geen enkele verduidelijking aan aangaande het gezinsleven dat zij met haar broer zou hebben en in het administratief dossier is hierover ook geen enkele indicatie terug te vinden. Aldus maakt de eerste verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk dat zij een gezin vormt met haar broer en diens gezinsleden zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM. Eerste verzoekende partij kan dienaangaande aldus niet dienstig de schending van artikel 8 van het EVRM aanvoeren. Aangezien de eerste verzoekende partij wat de relatie met haar broer en diens gezin betreft niet onder de toepassing van het eerste lid van artikel 8 van het EVRM valt, dient er geen verdere toetsing aan het tweede lid van artikel 8 van het EVRM te gebeuren.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Voorts betwisten de verzoekende partijen de motivering van de bestreden beslissing waar deze stelt dat zij in aanmerking zouden kunnen komen voor regularisatie mits voorlegging van een arbeidsovereenkomst. Verzoekende partijen stellen dat zij zich niet op dit criterium hebben gebaseerd. Dit is correct, doch de verwerende partij heeft ambtshalve onderzocht of verzoekers niet op basis van een ander criterium onder de gunstmaatregel zouden kunnen vallen. Er is geen enkele wetsbepaling of rechtsbeginsel welk dit verbiedt. Integendeel, de verwerende partij toont hierdoor aan dat zij zorgvuldig heeft gehandeld. De Raad ziet dan ook niet in, op welke wijze dit betoog afbreuk zou kunnen doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Waar de verzoekende partijen in hun repliekmemoirie stellen dat de tweede en vierde verzoekende partij binnen het jaar kunnen beschikken over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, tonen zij juist aan dat zij op het ogenblik van de beoordeling door de verwerende partij nog niet aan de voorwaarde van de instructie van 19 juli 2009 voldeden.

Verder verwijzen verzoekende partijen naar het motief van de bestreden beslissing waarin staat dat het hen vrijstaat de behandeling van hun regularisatieaanvraag om medische redenen af te wachten. Verzoekende partijen voeren aan dat zij dit slechts als een buitengewone omstandigheid ingeroepen hebben om hun aanvraag ontvankelijk te horen verklaren. Zoals verzoekers zelf aangeven, hebben ze dit aangevoerd als buitengewone omstandigheid, zodat niets anders kan worden vastgesteld dan dat dit een overtollig motief is. Dergelijk overtollig motief kan geen afbreuk doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Waar de tweede verzoekende partij stelt dat hij liever zou beschikken over een positieve aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, dan op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet, ziet de Raad niet in hoe dit argument afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Waar de verzoekende partijen tot slot stellen dat er geen belangenafweging terug te vinden is inzake het uitwijzingsbeleid en de ziekte van de zoon, wijst de Raad er wederom op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel is, doch slechts uitspraak doet over de vraag om geregulariseerd te worden. Het betoog van verzoekende partijen in hun repliekmemoirie aangaande de gegrondheid van hun aanvraag tot regularisatie om medische redenen is niet relevant in huidige procedure. De bestreden beslissing doet slechts uitspraak over de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. De regularisatieaanvraag om medische redenen is een andere procedure welke volledig gescheiden is van de gewone regularisatieaanvraag.

Tot slot verwijzen verzoekende partijen naar hun langdurige asielprocedure. Zij verduidelijken dat zij op 18 januari 2006 asiel hebben aangevraagd en dat hun dossier nog niet is afgesloten, daar de Raad van State nog na de beoordeling van hun aanvraag een zitting had georganiseerd. Zij menen dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat de procedure voor de Raad van State niet meetelt.

Aangezien de verzoekende partijen zich wensen te beroepen op het criterium "langdurige asielprocedure" van de instructie van 19 juli 2009, dient in eerste instantie gekeken te worden of dit

criterium in de instructie wordt verduidelijkt. In de verduidelijking over de instructie van 19 juli 2009 vindt men het volgende terug:

“b. Wat de berekening van de termijn betreft:

De duur van de procedure wordt berekend vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken tot de datum van betekening van een uitvoerbare beslissing waarmee de asielprocedure wordt afgesloten (DVZ, CGVS, VBC of RVV).”

De instructie is duidelijk. De procedure bij de Raad van State wordt niet meegeteld. De redenering van de verzoekende partijen kan niet worden gevolgd. Verzoekende partijen kunnen niet dienstig verwijzen naar rechtspraak welke geen uitspraak doet over aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van de criteria van 19 juli 2009.

Een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU